

ПИЯНИЦА

Да изчезна въ тъмни преизподни,
черна чума въ пѣтя да ме стигне; —
три дни пихме, три дни се не дигнахъ,
и похулихъ името Господньо.

Сто гърла въвъ тая стара кръчма
се разбиваха срѣдъ сводоветѣ мръсни.
Само азъ седѣхъ безмълвенъ и навѣсенъ,
дигахъ чашата, мълчахъ, заржчвахъ.

Ехъ ти моя стара тѣжна пѣсенъ —
нѣмамъ никого и никого не мразя.
Ала ти спаси сърцето ми магесано
Пресвети Великомжченико Спасе:

тая ноць видѣхъ мъртвешки кости
и краката ми отъ ужасъ се преплитатъ,
а джуджета ме подмамватъ съ медни пити:
— Господине, заповѣдайте на гости.

Уморенъ отъ своито дълго скитане,
ето въ своита кѣща се завръщамъ
и съсь сълзи спирамъ предъ вратитѣ,
тамъ, кѣдето никога не е стояла кѣща.